

— Τί φωνάζεις ρέ; τῷ εἶπεν ὁ κλητῆρ.
— Μοῦ κλεψῖν τοὺς παρὰδες μου! ἐπανελάθεν ὀλολύζων ὁ χωρικός.

— Ποῖος;
— Νά, ἐκεῖνοι!...

— Οὐ, νὰ χαθῆς! ἀπήντησεν ὁ κλητῆρ. Θαρρῶ πῶς κἄτι λω-
ποδύτης θὰ ἴσῃαι καὶ σὺ ἔλα μαζί μου.

Ὁ Ζωντόβολος τὸν ἠκολούθησεν. Ἐφθασαν εἰς τὴν Διεύθυνσιν
καὶ ὁ κλητῆρ τὸν παρέδωκεν εἰς τοὺς συντρόφους του.

— Πάρτε τον κί' αὐτόν μου φαίνεται! πῶς εἶνε παστρικό τσανάκι.

Εἶ; γέρων κλητῆρ τὸν εἰσήγαγεν εἰς τὴν αὐλήν. ἤνοιξε διὰ κλει-
δῶς μίαν σκοτεινὴν ὀπήν ἐν εἶδει θύρας καὶ τὸν ἔσπρωξε δι' ἐνὸς
λακτίσματος.

Ὁ Ζωντόβολος εὐρέθη ἐντὸς ψηλαφῆτου σκότους.

Ἐφασκε κατὰ γῆς τὸ ἔδαφος ἐκαλύπτετο ὑπὸ παχυτάτου στρώ-
ματος βορβόρου, ὅστις ἀνίδειδε πνιγηρὰν ἀναθυμίασιν.

Μετ' ὀλίγον ἠσθάνθη φοβερὸν κνισμὸν εἰς ὄλον του τοῦ σώμα· ἡ
σθάνθη εἰς τὴν ράχιν του ἀναστάσιν ἀλλόκοτον ὡς νὰ ἐξετέλουτο
ἐπ' αὐτῆς ἀγῶνας μυριάδες μικροργανισμῶν. Καὶ ὅμως ἐνεθυμειτο
κάλιστα ὅτι προτοῦ ν' ἀναχωρήσῃ ἐκ τοῦ χωρίου εἶχεν ἀλλάξει
καὶ φορέσει καθαριώτατα ἱμάτια.

Ἡσθάνετο ὑπερβολικὴν κόπωσιν καὶ εἶχεν ἀνάγκην ν' ἀναπαυθῆ.
Ἄλλὰ μόλις ἐξέτεινε τοὺς πόδας του ἐνόησε ὅτι προσέκρουσε κατ'
ἀνθρωπίνου σώματος.

— Ποῖος εἶν' αὐτοῦ; ἠρώτησεν.

— Ἐγώ, ἀπήντησεν ἀσθενῆς τις φωνή.

— Καὶ πῶς εἶσ' ἐδῶ;

— Μ' ἔφεραν, ἐγθῆς βράδῳ, περιμένω νὰ μὲ πάγουν στὴ φυλακῆ.

Εἰς τὴν φυλακὴν! Ὁ κύρ Μελέτης ἀνεμνήσθη τότε τῆς φωτει-
νῆς, τῆς εὐαέρου καὶ πολυτελοῦς ἐκεῖνης οἰκίας, τῆς ὁποίας τὴν ἄ-
νετον καὶ πλουσίαν πολυτέλειαν διεἶδε μέσον τῶν παραθύρων καὶ ἡ
ψυχὴ του ἠυφράνθη.

— Τότε νὰ μὲ ὑπάγουν καὶ ἐμὲ εἰς τὴν φυλακὴν! ἐκεῖ τοῦλάχισ-
τον θ' ἀναπαυθῶ, εἶπεν.

Καὶ ἤρχισε νὰ τύπη τὴν θύραν. Ἐπεφάνη εἰς κλητῆρ ἀγριο-
πράσσωπος κρατῶν βουνευρον.

— Τί κτυπᾷς ἔτσι ρέ; τὸν ἠρώτησεν.

— Θέλω νὰ μὲ πάτε εἰς τὴν φυλακὴν, εἶπεν ὁ Ζωντόβολος.

— Καλὰ θὰ γένη τὸ κέφι σου, εἶπε γελῶν ὁ κλητῆρ. Ὡστόσο
δέξου αὐτὰ γιὰ νὰ μάθῃς νὰ κάθῃσαι ἡσυχῶς.

Καὶ μετὰ πάσης ἀπαθείας τῷ ἔδωκε τὴν πρώτην δόσιν τῶν ρα-
βδισμῶν εἰς τὴν ράχιν.

Περὶ τὴν ἔσπεραν εἰς κλητῆρ προσελθὼν τὸν ὠδήγησεν ἔμπροσθεν
ἐνὸς ὑπαστυνόμου.

— Γιὰ τὸ Θεό! εἶπεν ὁ ταλαίπωρος χωρικός, ἡ νὰ μ' ἐλευθε-
ρώσετε, ἀφοῦ δὲν ἔκαμα τίποτε, ἡ νὰ μὲ στείλετε καὶ εἰς τὴν φυλα-
κὴν γιὰ νὰ ἡσυχάσω.

— Καλὰ θὰ σὲ στείλωμεν ἀλλὰ νὰ μαρτυρήσῃς προτῆτερα.

— Τί νὰ μαρτυρήσω;...

— Ἄ! κάνεις τὸν ἀνέλιξο; Ἐννοιά σου! φέρε ἐκεῖνα τὰ
πράγματα, εἶπεν ὁ ὑπαστυνόμος ἀποτεινόμενος πρὸς ἕνα κλητῆρα.
Ὁ κλητῆρ ἀνεφάνη μετ' ὀλίγον φέρων ἐπὶ πινακίου δύο αὐγὰ ἀ-
χνίζοντα.

— Εὐχαριστῶ, δὲν πεινῶ, εἶπεν ὁ κύρ Μελέτης.

— Ἄ!... ξεῦραις καὶ χωρατὰ, ... Τώρα θὰ ἰδῆς.

Τὸν ἐξέδωσαν τὸν συνέλαβον διὰ τῆς βίας καὶ τῷ ἔθεσαν τὰ δύο
καίοντα ὡὰ ὑπὸ τὰς μασγάλας.

— Παναγία μου! ἐφώνει με κραυγὰς σπαρακτικὰς ὁ ἀτυχῆς, τί
σᾶς ἔκαμα; πηχάινετέ με εἰς τὴν φυλακὴν, γιὰ ὄνομα Θεοῦ, εἰς
τὴν φυλακὴν!...

*

Κατὰ καλὴν του τύχην διέβαινε τὴν ὥραν ἐκείνην εἰς γνώριμὸς
του, ὅστις ἀκούσας τὰς κραυγὰς καὶ μαθὼν τὰ διατρέχοντα ἔσπευσε
νὰ εἰδοποιήσῃ ἕνα ὑπουργικὸν βουλευτὴν φίλον του βασιανίζομένου.

Ὁ βουλευτῆς μετέβη εἰς τὴν ἀστυνομίαν καὶ μεσολαβήσας κατώρ-
θωσε νὰ ἐλευθερώσῃ τὸν ἀτυχῆ κύρ Μελέτην.

— Κύρ βουλευτῆ, εἶπε μετὰ φωνῆς μόλις ἀκουσμένης ὁ κύρ Με-
λέτης, εἶνε νύκτα τώρα· πῶς μπορῶ νὰ πάγω στὸ χωριὸ μου! Δὲν
μὲ πηγαίνει, σὲ παρακαλῶ, νὰ μὲ βάλῃς νὰ ἡσυχάσω εἰς τὴ
φυλακῆ.

— Σὲ ποῖα φυλακῆ; ἠρώτησεν ἀπορῶν ὁ βουλευτῆς.

— Σ' ἐκείνη πού εἶνε κοντὰ στὴν Ἀκαδημία.

Ὁ βουλευτῆς ἤρχισε νὰ γελᾷ θεωρητικῶς.

— Ἄ! αὐτὴ εἶνε φυλακῆ διὰ τοὺς τραπεζίτας! εἶπεν.

— Διὰ τοὺς τραπεζίτας;... ἐπανελάθεν ἀπορῶν ὁ ἀπλοϊκὸς χω-
ρικός.

— Ναι! μόνον διὰ τοὺς τραπεζίτας δι' ὄλον τὸν ἄλλον κόσμον ἡ
φυλακῆ εἶν' ἐκείνη ποῦ εἶθε.

*

Ὁ κύρ Ζωντόβολος ἀνεπύθη τὴν νύκτα ἐκείνην εἰς ἕν χάνι· ἀλλὰ
δὲν ἐκοιμήθη. Ἐμμενεν ἀπορῶν καὶ διαλογιζόμενος μὴ δυνάμενος νὰ
ἐννοήσῃ τὸ σύστημα τῶν φυλακῶν τῆς πατρίδος του. Τόσῃ δὲ ἀν-
τιπάθειαν ἠσθάνθη κατὰ τοῦ ὀνόματος τραπεζίτης, ὥστε τὴν
ἐπαύριον πρὶν ἐκκινήσῃ διὰ τὸ χωρίον του εἰσῆλθεν εἰς τὸ πρῶτον
κατάστημα ὀδοντοίατροῦ τὸ ὅποιον συνήτησε καὶ τὸν παρεκά-
λεσε νὰ τῷ ἐκβάλῃ δύο τραπεζίτας ὑγιεῖς, ὑγιεστεροῦς καὶ αὐτῶν
τῶν κ.κ. Νεγρεπόντη καὶ Βούρου.

HIGREC

ANEMOMAZOMATA

Battez, tambours, sonnez, clairons,
Flottez, drapeaux de la patrie!

Τὴν ἐπαύριον τῶν μεγάλων μαχῶν οἱ νικηφόροι στρατηγοὶ προ-
βιάζον ἀμέσως ἐπ' αὐτοῦ τοῦ χιματηροῦ πεδίου εἰς ἀμοιβὴν τῆς
ἀνδρείας τῶν τοῦς ὅπρωθήποτε διακρηθέντας. Τὴν συνήθειαν ταύ-
την ἀκολουθῶν καὶ ὁ μέγας ἡμῶν στρατηλάτης ἐφιλοδώρησεν εἰς
τὸ ἔθνος φάλαγγα ὀλοκλήρων βραθυφῶρων, ἐν ᾧ ἀκόμη ἀντηχοῦν
αἱ σφαιραὶ τῶν τραχηλικῶν πολέμων.

Ἐν μόνον δὲν ἐσκέφθη ἐν τῷ ζήλω αὐτοῦ ὁ μεγαλεπήβολος ἀ-
νήρ· ὅτι εἰς τὸ ἐξῆς θὰ τῷ εἶνε πολὺ δύσκολον νὰ ἐπικρατήσῃ τὰ
ἔνδοξα τρέπακά του, διότι ὅλος ὁ στρατὸς μὲ τοὺς ἀλλεπαλλήλους
πριβίθασμούς θὰ καταντήσῃ ν' ἀποτελεῖται μόνον ἐκ βραθυφῶρων.

Μετ' εὐχαριστήσεως εἶδομεν τὴν εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως
ἐμφάνισιν τοῦ κυνοκτόνου, χρησιμωτάτου δημοσίου λειτουργοῦ, οὐ-
τινος ἡ ἔλλειψις εἶχε γίνῃ ἐσχάτως λίαν καταφανῆς μετὰ τὰς
ἀγγελθεσίας ἐπανεπιλημμένας ἐπιθέσεις λυσσώντων κυνῶν κατ' ἀν-
θρώπων καὶ τὰς ἀπειλητικὰς ὑλακὰς τῶν περὶ τὴν Ὠραν ὑ-
δροφῶδων.

Συνιστῶμεν ἰδίως αὐτῷ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ἄρθρου τῆς τῆς παρ-
ελθούσης Κυριακῆς. Ἐκτὸς τῆς ἄλλης ἀχρεϊότητος καὶ τῆς ἀκο-
λασίας περὶ τὴν ἐννοίαν καὶ τὴν φράσιν, μεθ' ἧς εἶνε γε-
γραμμένον, ὅλοι γνωρίζουν ὅτι ἀπὸ πολλοῦ τὸ ὄνομα τοῦ συντά-
κτου αὐτοῦ ὑπῆρξε τὸ προχειρότατον παράδειγμα ὀσάκις πρόκει-
ται νὰ κατασταθῇ αἰσθητὴ ἡ ἀφρημένη ἔννοια τοῦ γελίου· ἐν
δὲ τῷ περὶ οὗ ὁ λόγος φύλαξ ἐμετρήσαμεν τρεῖς ἢ τετράκις τὴν
λέξιν ταύτην ἀποδομένην εἰς ἄλλους. Μὴ δυνάμενοι νὰ ἐξηγή-
σωμεν τὸ παράδοξον φαινόμενον διὰ τῆς λογικῆς, προσεφύγομεν
εἰς τὴν ἱατρικὴν, καθ' ἣν τὸ πρῶτον σύμπτωμα τῶν ἐγκεφαλικῶν
ἀσθενειῶν εἶνε τὸ νὰ νομίζῃ ὁ πάσχων πάντας τοὺς ἄλλους ὑπο-
κειμένους εἰς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ νόσον.

ΕΙΣ ΤΟ ΙΑΤΡΟΣΥΝΕΔΡΙΟΝ

Τί σοι ἐγκώμιον ἔσται ἐπάξιον, ποῖον σοι ἔπος;
Σοὶ βροτολέτειρας, σοὶ ἀνιάτους ὀφειλομεν νόσους·
ὑπνον καθηῦδες ἠδὲν ὅτε πάντα ἐμάστιζε τύφος,
νήδυμον ἠδὲ ὑπνώττας χολέρας ἐς θύρας εὐσσης.
Σπύσατε πάντες ἄθροισ κλεινοὶ Ἀθηνῶν οἱ δημόται,
σῆμ' ἀνεγείρατε λίθον καὶ γράμμασι γράψατ' ἐπάνω·
αὐτὸς κοιμᾷτ' ἱατρῶν τὸ συνέδριον χάλκεον ὑπὸν.

GUERRIER.